

ผักเหือด

ชื่ออื่นๆ ผักอี (ภาคเหนือ) ผักเลือด ผักเลียบ (ภาคกลาง,ใต้)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางและเป็นไม้ผลัดใบ ลำต้นสูง 8-15 เมตร

ใบ เป็นใบเดี่ยวออกแบบสลับสีเขียว รูปรีหรือรูปไข่ปนขอบขนาน ปลายใบมนทู่ ขอบใบเรียบ ผิวใบมันกว้าง 6-7 ซม. ยาว 7-18 ซม. มีหูใบขนาดเล็ก ใบอ่อนสีชมพูหรือชมพูอมเขียว ใบอ่อนแลดูใสแวววาวไปทั้งต้นและมีปดอกหุ้มใบในระยะเริ่มแรก พอเจริญเต็มที่ใบอ่อนกลายเป็นใบแก่

ดอก เป็นช่อเส้นผ่าศูนย์กลางของดอก 4-6 มม. ก้านใบสั้นออกจากซอกใบ

ผล ผลอ่อนสีเขียวและเปลี่ยนเป็นสีชมพูแดงม่วงหรือดำ เมื่อแก่เต็มที่ เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 ซม.

ฤดูเก็บส่วนขยายพันธุ์ ฤดูหนาว

การใช้ประโยชน์

ทางยา

เปลือกไปต้มดื่มแก้อาการปวดท้อง

ทางอาหาร

ยอดและใบอ่อน นิยมนำไปประกอบอาหารเช่น แกง ยำ(คนเมือง,ปะหล่อง) ยอดอ่อน แกงหรือนำไปนึ่ง รวมถึงนำไปจิ้มกับน้ำพริก

ใบ นำมาต้มแล้วใช้ห่อเกลือกินแบบเมี่ยง(ชุม)

*ที่มาของข้อมูล ปันดดา คงสมัย. (2016,1 สิงหาคม). ผักเหือด.

<https://panutdakongsamai.wordpress.com/2016/08/01>

